

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

والنتین کاتاسانوف^(۱)

برگردان از: ا. م. شیری

۰۸ سپتمبر ۲۰۱۸

سه ایده باشگاه روم

به مناسبت پنجاهمین سالگرد مین‌گذاری به زیر بشریت

فقط افراد معدودی، شاید، توانستند نقش باشگاه روم در سرنوشت جهان را ارزیابی نمایند. اغلب گفته می‌شود باشگاه روم یک "اتاق فکر" است که به پیش‌بینی فرایندهای جهانی مشغول است. اما آن، تفاوت اساسی با دیگر مؤسسات مشابه دارد. باشگاه روم نهادی است که در سمت به اصطلاح "منافع بشریت" کار می‌کند. در حال حاضر نیز ذی نفعان آن کسانی هستند که ۵۰ سال پیش آن را بنیان نهادند.

تصور می‌شود، که باشگاه روم توسط اورلیو پچی (۱۹۰۸-۱۹۸۴) دانشمند، مدیر و فعال اجتماعی ایتالیایی و الکساندر کینگ مدیر کل در امور علمی سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه بنیانگذاری شد. اما دیوید راکفلر که در سال ۲۰۱۷ در سن ۱۰۲ سالگی مرد، مؤسس اصلی این ساختار بود.

در سال ۱۹۶۵ در عمارت دیوید راکفلر واقع در بلاجیو (ایتالیا) کنفرانسی تحت عنوان "شرایط نظم جهانی" برگزار گردید، که در آن بیست نفر روشنفکر با دعوت صاحب ملک شرکت داشتند و ۶-۷ اپریل سال ۱۹۶۸ در روم جلسه نمایندگان با شرکت ۷۵ نفر برگزار شد که در آن جلسه تصمیم دایر بر تأسیس باشگاه روم اتخاذ گردید. شرکت‌کنندگان جلسه اعلام کردند، که باشگاه باید به فعالیت‌های روشنگرانه پیرامون توصیف شاخص‌های مطلوب آینده بشر مشغول شود. توافق کردند، که تعداد اعضای باشگاه روم شامل ۱۰۰ نفر از سرشناس‌ترین دانشمندان، فعالان اجتماعی، سیاسی و مالی کشورهای مختلف باشد. کمیته اجرائی متشکل از ۱۲ نفر سمت و سوی فعالیت‌ها و دستور کار جلسات سالانه باشگاه را تعیین می‌کند. جشن پنجاهمین سالگرد تأسیس باشگاه روم در ۱۷-۱۸ اکتوبر سال ۲۰۱۸ در روم برگزار خواهد شد.

از سال ۲۰۰۸ مقر باشگاه روم در وینترتور (Winterthur) سویس واقع است. باشگاه علاوه بر اعضای اصلی، دارای اعضای وابسته نیز می‌باشد، که در کار تهیه طرح‌ها و گزارش‌های مورد نیاز باشگاه مشارکت می‌نمایند. از میان مقامات دولتی، سیاستمداران، دانشمندان پیشرو مهمانان افتخاری برای حضور در جلسه‌های سالانه باشگاه روم دعوت به عمل می‌آید. باشگاه علاوه بر اعضای اصلی و وابسته، اعضای افتخاری نیز دارد. اسامی هنری کیسنجر وزیر خارجه سابق امریکا، فلیپ پادشاه بلجیم، هاویر سولانا دبیرکل سابق ناتو، میخائیل گوربچوف دبیرکل سابق حزب

کمونیست اتحاد شوروی، تد ترنر میلیاردر و بنیانگذار CNN، البرت گور معاون اسبق رئیس جمهور امریکا، بل گیتس بنیانگذار مایکروسافت، کوفی عنان دبیر کل سابق ملل متحد، بیاتریس پادشاه هالند، بیل کلینتن رئیس جمهور اسبق امریکا، جورج سورس دلال مالی، تونی بلر نخست وزیر اسبق انگلستان، رومانو پرودی و ژاک دلور رؤسای سابق اتحادیه اروپا در فهرست اعضای باشگاه ثبت شده است.

باشگاه روم جغرافیای فعالیت خود را به حساب انجمن‌های ملی که در ۳۵ کشور ایجاد کرده، به طور مستمر گسترش می‌دهد. در سال ۱۹۸۹ انجمن همکاری با باشگاه روم در اتحاد شوروی تأسیس گردید. انحلال اتحاد شوروی مانعی در جهت تشکیل مجدد انجمن همکاری روسیه با باشگاه روم که اکنون تحت حمایت بنیاد تحقیقات پیشرفته فعالیت می‌کند، ایجاد نکرد.

باشگاه روم در حوزه‌های عمومی و غیر عمومی فعالیت می‌کند. در حوزه عمومی، مقدم بر همه، گزارشات باشگاه ارائه می‌شود. اولین‌های آنها در سال‌های ۱۹۷۰ ظاهر گشتند. آنها حاوی پیش‌بینی‌های توسعه جهانی بودند که در قالب‌های ریاضی ارائه شدند.

نخستین گزارش زیر عنوان "رشد توسعه جهانی" که از سوی ج. هورستر پروفیسور دانشکده فنی ماساچوست تدوین شده بود، در سال ۱۹۷۱ انتشار یافت. ادامه آن را گروه تحقیقاتی به رهبری دنیس مدوزا به عهده گرفت و در سال ۱۹۷۲ گزارش "محدوده رشد" را منتشر نمود. گزارش‌ها محتوای نتایج محاسبات کامپیوتری روند توسعه بشری، تولیدات صنعتی و کشاورزی، رشد جمعیتی، ذخایر منابع طبیعی، آلودگی محیط زیست در دوره ده سال نزدیک بودند. نتایج امیدبخش نبودند. ادامه رشد اقتصادی توأم با رشد جمعیتی، طبق برآوردها، می‌بایست سنگینی هر چه بیشتری بر منابع طبیعی و حیات در روی زمین وارد نماید. در اثر کاهش شدید منابع طبیعی و آلودگی مهلک محیط زیست در یک لحظه معین باید فاجعه روی دهد.

گزارشهای باشگاه روم نسخه مرگ احتمالی بشریت در اثر "تأثیرات گلخانه‌ای" در نتیجه رها شدن وسیع گاز کربنیک حاصل از سوختن نفت، گاز طبیعی و زغال ("مرگ گرمایشی") به فضا را نیز پیش کشیدند. سناریوهای فاجعه به لحاظ زمان وقوع از همدیگر تفاوت داشتند، اما در هر صورت پیش‌بینی می‌شد، که آن، در مدت کمتر از نیم قرن به وقوع خواهد پیوست. در سال ۱۹۷۴ یک گزارش دیگر باشگاه زیر عنوان "بشریت در تقاطع" که توسط م. مسارویچ و ا. پستل تهیه شده بود، انتشار یافت. در سال ۱۹۷۶ گزارش یا "بازنگری نظم بین‌المللی" منتشر شد.

این‌ها و گزارشات بعدی باشگاه روم (۴۳ گزارش در سال ۲۰۱۷ تهیه شد) موجب ایجاد فضای عصبی گردیدند - و در عین حال، فکر مبنی بر این که جلوگیری از فاجعه جهانی فقط از راه متوقف کردن رشد اقتصادی و جمعیتی ممکن است، به اذهان عمومی القاء گردید. فکر "رشد صفر" بدین نحو شکل گرفت. در واقع، این به معنای بازگشت به نظریه مالتوس بود که بر اساس آن رشد جمعیتی به فقر و تنگدستی منتهی می‌گردد و بنا بر این، وقوع جنگ‌ها، شیوع بیماری‌های واگیر و سایر رخداد‌های هلاکت‌بار طبیعی منجر به مرگ انبوه توده‌های انسانی را می‌توان به عنوان پدیده‌های مثبت به فال نیک گرفت. نئومالتوسیسم^(۱) باشگاه روم، در واقع، روش‌های "متمدنانه" کاهش رشد جمعیتی را در نظر دارد. یکی از این روش‌ها می‌بایست "برنامه تنظیم خانواده" باشد.

در سال‌های ۱۹۷۰ زمانی که این ایده‌ها به میان توده‌ها رسوخ یافتند، شکاف بین سطح توسعه اقتصادی (شاخص‌های تولید و مصرف بر حسب سرانه ملی) با شمال و جنوب بسیار بزرگ شد. عملاً به کشورهای در حال توسعه پیشنهاد شده بود که شکاف موجود را به رسمیت بشناسد و برای رهایی از فقر کوشش نکنند.

ایده "رشد صفر" به مرور زمان با نظریه "رشد ارگانیک" تعویض گردید که خود آن نخستین بار در گزارش "بشریت در تقاطع" تبیین شده بود. جوهره آن عبارت از این بود، که هر کشوری، هر منطقه‌ای را باید به مثابه بخشی از (یاخته‌های) یک ارگانیزم زنده (بشریت) دید، هر مورد به رویکرد خود نیاز دارد. اما برای تعیین رویکرد - و عملکرد یاخته‌ها - همان باشگاه روم در جایگاه رابط بین بخشهای "ارگانیزم جهانی" باید به مثابه "مغز" آن عمل نماید.

به این ترتیب، این "مغز" در مدت نیم قرن حیات خود ۴۳ گزارش تولید کرد. حاصل "باقی‌مانده سخت" چه بود؟ باقی‌مانده محتوای سه ایده بود که از گزارشی به گزارش دیگر منتقل می‌شود و به واسطه انجمن‌های ملی همکاری با باشگاه روم انتشار می‌یابد.

ایده نخست عبارت از این است، که دنیا باید به رشد اقتصادی و جمعیتی نقطه پایان بگذارد. این هدف حداقل است. هدف حداکثری عبارت است از کاهش شدید ابعاد فعالیت‌های اقتصادی و کاهش قاطع تعداد جمعیت جهان. اکثریت اعضای باشگاه روم بر این عقیده هستند، که جمعیت کره زمین نباید بیش از یک میلیارد نفر باشد. باشگاه روم عملاً توجهی به "روشنفکرانه" نسل‌کشی جهانی را تحت نظارت اربابان پول بررسی می‌کند.

ایده دوم اعلام می‌دارد، که استقلال دولتی در راه حل مشکلات جهانی بشریت اختلال ایجاد می‌کند. به طور خاص، نظریه "آلودگی محیط زیست به معنای مرزهای ملی نیست"؛ به میان کشیده می‌شود. از این رو، برای مبارزه با آلودگی اقیانوس‌های جهانی و جو، برای جلوگیری از "مرگ گرومایشی"، برای حراست از لایه اوزون زمین، همکاری بین‌المللی که فقط در صورت از میان برداشتن مرزهای دولتی میسر خواهد شد، ضروری می‌باشد. همین امر در باره سایر مشکلات جهانی بشریت نیز صدق می‌کند (انرژی و غذا).

ایده سوم عبارت از مسأله مالی می‌باشد: برای نجات بشریت تشکیل دولت جهانی الزامی است. جهانی‌سازی باید به مرور زمان موجب نابود دولتهای ملی شود، وظایف آنها را دولت جهانی به عهده می‌گیرد.

دیوید راکفلر باشگاه روم را به همین خاطر با تقلید از "مغز جهانی" تأسیس کرد. سال گذشته "مغز" در هیئت دیوید راکفلر مرد. در اجرای برنامه‌ها مشکلاتی پیش آمد. دونالد ترومپ پس از ورود به کاخ سفید آشکارا نتوانست طبق نقشه راکفلر عمل کند. ظاهراً، قلب ششم میلیارد (چند بار قلب کسی دیگری به او پیوند زده‌اند) در مقابل این فشار تاب نیاورد. چه کسی افسار مدیریت باشگاه روم را بعد از مرگ مؤسس آن به دست گرفته، هنوز معلوم نیست.

در سال ۱۹۷۲ طراحان "محدوده رشد" را ترساندند: ذخایر طبیعی کاهش می‌یابد و رشد انفجاری جمعیت و افزایش نیازمندی‌های مرتبط با آن بشدت تقویت می‌شود. در سال ۱۹۷۶ پال ارلیک، عضو باشگاه روم، در کتاب "بمب جمعیت" نوشت: "ما باید تلاشهای خود را برای درومان علائم و شروع به برداشتن سرطان را متوقف کنیم. این عمل جراحی، احتمالاً، به اتخاذ مجموعه بزرگی از تصمیمات بی‌رحمانه و بی‌امان نیاز دارد. یکی از "تصمیمات بی‌رحمانه و بی‌امان" را تند ترنر عضو دیگر باشگاه روم پیشنهاد نمود. در سال ۱۹۹۶ او گفت، که کاهش ۹۵ درصدی جمعیت جهان تا ۲۲۵ - ۳۰۰ میلیون نفر می‌توانست "ایده‌آل" باشد. در سال ۲۰۰۸ این "انسان‌دوست" موضع خود را دقیق‌تر نمود و اظهار داشت، که کاهش جمعیت جهان تا ۲ میلیارد نفر کافی است. او اصرار می‌کند، "در هر صورت، ما مردم بسیار زیادی داریم".

(۱) -والنتین کاتاسانوف (Valentin Katasonov) -پروفسور، دکتر علوم اقتصادی، مدیر مرکز مطالعات اقتصادی "شاراپوف" روسیه، مشاور اقتصادی اسبق دبیر کل ملل متحد، پژوهشگر مسائل پشت صحنه (مترجم).

(۲)-نئومالتوسیانیسم یک نظریه به غایت ضد انسانی است که ارتجاعی‌ترین تضاد آشتی‌ناپذیر بین منافع خلق و منافع سرمایه انحصاری را بازتاب می‌دهد. مالتوسیانیسم^(۳) در حال حاضر در کشورهای امپریالیستی به شکل نئومالتوسیانیسم به اجراء گذاشته می‌شود(مترجم).

(۳)-مالتوسیانیسم -به انگلیسی: (Malthusianism) از نام مالتوس (۱۷۶۶- ۱۸۳۴)کشیش و اقتصاددان انگلیسی اخذ شده است. تئوری او یک نظریه بورژوائی عمیقاً ارتجاعی است. او می‌گفت که جمعیت بشری بسیار سریع‌تر از میزان ازدیاد مواد غذایی رشد می‌کند و از این مقدمه نتیجه می‌گرفت که که گویا خود توده‌های مردم علت بدبختی موجود هستند. زیرا زاد و ولد سریع آن‌هاست که موجب گرسنگی و تنگدستی می‌شود. طرفداران نظریه مالتوس نظام اجتماعی و مناسبات تولیدی و استثمار را نادیده می‌گیرند و به نقش علم و تکنیک و دستاوردهای آن توجهی ندارند (ویکی‌پدیا)

<https://www.fondsk.ru/news/2018/09/04/tri-idei-rimskogo-kluba-46724.html>

۱۶ شهریور - سنبله ۱۳۹۷